

Ovo je jedan ulomak iz knjige „Zdelavaja“ koji će Vas, nadam se, potaknuti da u ruke uzmete knjigu te je pročitate cijelu.

Te dneve je ljalo po tretjemo hataro kaj da je sodji den. Visoka štacijonska lampa resprstrla je iskreje kak palmani pahulasto semeje tijam do onkraj neskončani vulični vijugi. Od je so se mokre strehe naštantani hižički svetešje buskale kak potaracani špegli. Zboka so k cesti stršale črne ščrbe blaji z nagjeni vrtni graji i sprhneti proti z lozni leskovi ploti. Hura z Babjega kota šumela je ka strahota! Rezmočene blajke potpirale so povito sadno kitičje i bujo cvetno grmičje v rahaj sejaj. Sredi vuličke so se prostirale široke štrihane kolomije z šterih je kak z zestrugane psihe na se spehe blesikala iskrijav z dalke vaftine lampe. Nad pregrablene tire mraki so zbesili kmično pojavo za pokrof zdelane, prežmetne bokčije.

Namočni dešč, ki se od snočka zleval bez predehavaja, pregnal je z vulički sa sprehajaja i stvoreja. Živat je zapustila preljone jarke i tpravila se v suhe koščare na vživaje v mehinastaj nastilaj. Hlapnole so se potne lese, klocnoli zaklepi. Puhnule zvunašje lampe, ftihnoli so pesi. Zdelani svet zavlekel se v tople zapečke hasnuvat zasluženoga spokoja.

No ne seposot.

Z onkraj križoja, pre hiži Koritarkine Ruže, lepošnate dovica sredji let, pod bujnaj rodnaj brajdaj, kuražno se prtala malosvečna žarolica. Ta se ne spalo. Svetlo z kuhjice zaslanjala je gosto nacufana feronga črez čije falde se rezebiralo pomudno gibaje ženski figur. Pre Ruži so jene pajdašice, kak i saki den vu to dop, dogotavlale pleteje cekari.

Ruža je ojder, zadji leto dni sama. Tulko je od časa, kak je Dragi Bog (prerano) pozval k sej jenoga moža Vanča, šteri je (Bog nam se ne daj pregrešiti!) preretko štel magaditi žejo.

Pre joj se toto leto plelo skorom sako večerko. Pasalo ji je ka so pajdašice k joj dohajale plest i da-pa-da hajt dugo nasedale jer ji je tak ostajalo meje časa za žalosno premišlavaje.

Največpot je v Ružini hiži skaznuvala Mara, zgovorna stara puca, ka je i mimo pleteja pre joj bila saki den kuhana i pečena. Mara je mela sina Elvisa šteri se odzaran dosti tepel okoli, a letos je počel itak i nekaj delati, - pre Srnčko dvori zidare. To je Mari pasalo jer či bi tuhnek doma, te bi ga tre stalno, kulko – tulko, nadvarjati i naravnavati. A to bi ji šmerilo potepa.

K Ruži je vek dohajala i jena prva soseda Liza, delavna selska gazdarica, ka si je kre cekari, ojzder, zapraf počinola. Za sobom je seposot vlekla svoju šči Rosando. Pucka je bila črez red strokasta i prelampasta za svoja leta. Nikoga se ne bojala i nikoga je ne bogala, pa je Liza mislila ka bo jo tak bar k cekaraj spravila, ka bo z je denes-zutra, itak, nekši čovek. Mela je stopram kakših štrnajst let, a več se hapila spuščati v tepešije kakše se ne šikaju niti duplik starišim deklama. Zaradi sega toga Liza ju je vdur-marš mela pod štrapacom i pogosto beštejarila.

Negda, negda bi na step ili zamudek k Ruži s modlom doharila i Veronika, redna gazdarica zonkraj sela, al v zadje vreme, - kak da naj mela časa za pleteje.

Te den so cekarašice bile poseb dobre vole jer so rom fčera, da se spravlalo k deždo pobrale, da se več kumralo fčakale se Marcjošovoga Vadija ka je foringašil, a rom pred plohom so zmetale, pa toto večerko zluščile i pospravile mekoto Ružine starinske koruze. Fčerašja luščara je bila paradno vesela i denes so se celi den koli toga spominkovale.

Pleteje se ravnalo k koncu. Liza je za te den dogotovila drugo Zagorko i pajdoč plela kolce za zutrašjo Blanko. Rosanda je sedela v koto na šamleko i z maže prebirala, rezala i kulko se nucalo, namakala luščije. Mara se malo več spominkovala kak druge ženske, pa je dogotavlala stopram prvoga Totera. No kre toga, odvečer je žveplala, a potli z Ružum obrezavala Zagorke ke so se of tjeden, prej nek se zaveznolo, posušile i bile barajt za šeft.

Popevale so. Rom so vlekke ono: „Lepi moj vrtič ograjen“ arine piskutlivosti so se se tri regetale kaj daj ciganica restepla torbo. Mara je Ružo sterjala štampernila vračtva. (...)

Izvor: „Zdelavaja“, Franjo Cimerman